

пътъ чувахъ въ тая тишина на гората, какъ дишатъ уплашенитѣ и смълчани по шумата животни.

Въ единъ мигъ, до ушите ми стигна тревожния тропотъ на познати копита. Чухъ нѣкакво тихо пръхтене и, докато хвана въ ржката си пушката, предъ очите ми пробѣгна сърна. Азъ не успѣхъ да се прицеля, видѣхъ само линията на гърба ѝ. Почнахъ да се ядосвамъ, загдето изпustнахъ лова, но скоро ядътъ ми премина. Далече изъ гората се носѣше равномѣрния лай на кучето, което показваше, че то пакъ е подушило пресните следи на сърната. Тогава побѣрзахъ да стигна на онова място на пжтеката, отъ кѫдете винаги причаквахъ дивеча. Тамъ имаше една висока, стрѣмно отсѣчена отъ къмъ доля скала, отъ височината на която започваше тъмния долъ. Азъ бѣрзахъ, обхванатъ отъ дивата жажда да убия сърната. Струваше ми се, че усъщахъ дѣхътъ на топла животинска кожа и треперѣхъ отъ желание да стрелямъ.

Стигнахъ до стрѣмната скала. Отъ тука, ако доде сърната, тя нѣма на кѫде да побѣгне. Гласътъ на кучето бѣше заглъхналъ изъ голѣмата гора, после се обади отново и отново заглъхна... Азъ се премѣстихъ до самата скала, притихъ се до едно храстче, израстнало до камъка и зачакахъ. Знаехъ, че кучето непременно ще прекара дивеча отъ тукъ, гдето го пуснахъ. Въ смълчания мракъ на доля буботѣше нѣкакъвъ далеченъ, дѣлбоко потъналъ потокъ. Миришеше на суха, напечена отъ слънцето шума. Азъ чакахъ съ пушката въ ржка и отъ време на време се вслушвахъ въ покоя на гората. Никакъвъ вѣтъръ не шумѣше, а листата на едно буково клонче, израстнало по срѣдата на буката, тихо се люлѣеха и шумѣха, сякашъ приказваха нѣщо. Тишината ставаше тежка, неподвижна и безкрайно дѣлбока. Очакването ме караше да трѣпна неспокойно и ми се струваше, че усъщамъ какъ всичко въ гората е приталило дѣхъ и чака да види какъ ще убия сърната. За мигъ се обѣрнахъ нагоре, къмъ върховетѣ на буките. Между оредѣлата шума се виждаше есенната бистрота на небето, която леко трѣпнѣше, като водитѣ на кладенецъ. Не зная защо се замислихъ, като гледахъ нагоре и ми се искаше да не свалямъ очи отъ това бистро и тихо небе, което се люлѣеше между върховетѣ на буките.

Изведнажъ потреперихъ. Отъ горния край на пжтека